

Predica de la Zürich

Duminică, 29 mai 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:12-20**: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl; și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.*

Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi”.

1 Cor. 1:4-9: „*Mulțumesc Dumnezeuului meu totdeauna cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru”.*

La Dumnezeu totul rămâne neschimbat, așa cum a fost la început la fel va fi până la sfârșit. Așa cum a început Dumnezeu cu Biserica, la fel o va desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Doresc să-i salut și eu pe toți cei care

sunt în legătură directă. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații din toate limbile care traduc și acum. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că avem la dispoziție traducători pentru diferite limbi și că prin harul lui Dumnezeu același mesaj este purtat în toate popoarele și națiunile. Fratele Miskys a dat mărturie că în Cuba peste optzeci de persoane sunt pregătite și doresc să fie botezate biblic. El îi cheamă afară pe ai Săi și apoi începe credința și ascultarea în viața lor.

Multe gânduri au fost deja exprimate în cântări, chiar și despre Olar. Domnul Dumnezeu i-a poruncit lui Ieremia: „*Scoală-te și coboară-te în casa olarului; acolo te voi face să auzi cuvintele Mele!*”. Acolo pe roată se lucrează un vas și vasul nu izbutește. Apoi se face un alt vas, așa cum îi place Olarului. „Sfânt Stăpân, noi suntem doar niște vase, dar umplute cu puterea Ta”. Este minunat că noi n-am căzut în mâinile oamenilor, ci am căzut în mâinile Domnului și Răscumpărătorului nostru. Mâinile Lui au fost străpunse pe crucea Golgotei. În cântare a fost accentuat că noi vom primi cununa neprihănirii. Domnul și Răscumpărătorul nostru a purtat cununa cu spini, pentru că imediat după căderea în păcat, Domnul Dumnezeu a spus că pământul va da spini și măcăcini – acesta a fost blestemul. Dar Domnul nostru a luat asupra Lui întregul blestem. El a luat asupra Lui cununa blestată pentru ca în ziua aceea tu și eu să putem primi cununa vieții, cununa neprihănirii.

Suntem mulțumitori că Domnul călăuzește totul minunat și că pretutindeni ai Săi ascultă doar de glasul Lui, așa cum este scris: „*Oile Mele ascultă de glasul Meu și nu vor urma un străin*”. Se împlinesc de fiecare dată că Domnul ne vorbește prin minunatul Său Cuvânt.

Scumpi frați și surori, privitor la acest gând: „*Sfințește-i în adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Nu demult I-am spus Domnului în rugăciune: „Eu nu mă pot sfinți pe mine. Sfințește-mă Tu prin prezența Ta, prin Cuvântul Tău, prin Duhul Tău cel Sfânt. Coboară-Te și confirmă-Ți Cuvântul”. Cuvântul de introducere care a fost citit din Ioan 14:12, este unul dintre versetele biblice cel mai des folosite de fratele Branham; este, poate tot atât de des folosit ca Evrei 13:8 sau Ioan cap. 1 sau cap. 5:19, când Răscumpărătorul nostru, ca

Fiu al omului, a spus: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând*”. „...*ce vede pe Tatăl făcând*”. Domnul nostru a avut o slujbă profetică. Noi de fiecare dată am spus-o: darul profetic pe care Domnul Dumnezeu i l-a dăruit fratelui Branham a fost infailibil. El a fost doar un om ca tine și ca mine, de aceea toată cinstea I se cuvine doar Dumnezeului atotputernic, El nu-Și dă cinstea nimănui. Ca om, fratele Branham a fost tot atât de neajutorat ca tine și ca mine, dar ceea ce a făcut Dumnezeu prin el a fost minunat. Am scris despre aceasta de câteva ori: de peste 1650 de ori fratele Branham a putut spune: „Așa vorbește Domnul” pe baza unei viziuni pe care Domnul i-o arăta în rândul de rugăciune când el se ruga pentru bolnavi. Noi am amintit și avem aici exemplele. Când el se ruga pentru o persoană, Dumnezeu îi arăta în viziune cine este acea persoană, de unde vine. El a putut spune aceste lucruri și eu personal am trăit-o, am văzut cu ochii mei și am auzit cu urechile mele manifestarea acestui dar deosebit care i-a fost dat iubitului nostru frate în 7 mai 1946. Îngerul Domnului i-a spus: „Acest dar de vindecare divină ți-a fost dăruit pentru ca să propovăduiești neamurilor Evanghelia”. După cel de-al Doilea Război Mondial, Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham pentru a începe cea mai mare trezire din istoria omenirii. Timpul tuturor evangheliștilor dinainte trecuse, fie că au fost Smith Wigglesworth, Charles Price și toți ceilalți. Dar atunci când nu mai era nimic de văzut și auzit, Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham, mai întâi cu un dar de vindecare divină pentru ca să înceapă ultima trezire și apoi până la deschiderea celor șapte peceti. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că noi am găsit această legătură cu mesajul divin de mântuire al Dumnezeului nostru.

Astăzi vă pot spune câteva cuvinte despre ultima călătorie din Israel. Din 2 până în 13 mai am fost în Israel, a fost a douăzeci și patra călătorie în grup. Pentru mine a fost o binecuvântare bogată din prima până în ultima zi. A fost cel mai mare grup de până acum, 168 de persoane cu patru autocare și totuși totul a funcționat într-o armonie ieșită din comun și astfel am putut vizita toate locurile. Seara am avut serviciile noastre divine care întotdeauna erau punctul culminant al zilei. Când am fost în Israel și am făcut călătoria cu barca pe Marea

Galileei am citit versetele biblice cum Domnul nostru a poruncit furtunii să se liniștească și noi I-am dat cinste Dumnezeului nostru. Fiecare zi din această călătorie a avut o legătură cu ceea ce ne-a fost lăsat ca mărturie în Sfânta Scriptură. Noi am putut dedica Domnului fiecare zi și I-am putut mulțumi. După călătoria de pe Marea Galileei ne-am dus la Marea Moartă unde am citit din Ezechiel 47, că atunci când Templul va fi rezidit de acolo va izvorî un izvor care va crește până la glezne, până la genunchi, până la șolduri care se va vărsa în Marea Moartă unde vor viețui pești pentru că în Marea Moartă va fi viață. Pe ambele maluri ale râului vor fi tot felul de pomi ai vieții care vor aduce rod în fiecare lună. După ce am citit în Ezechiel 47 ne-am dus la Apoc. 22 și am citit despre pomii vieții și despre acest râu. Este cu adevărat minunat să te afli în țara Bibliei, să citești aceste versete biblice și vezi ceea ce a făcut Domnul și apoi ceea ce face El acum și ceea ce va mai face pentru că El așa a făgăduit. După aceea am mers la Marea Roșie, la Eilat. Eilat este amintit în Biblie de două ori. A fost o binecuvântare puternică. Am citit din Exod 14, atunci când Domnul i-a dat însărcinarea lui Moise: „Tu, ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare, și despice-o. Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit; el a uscat marea, și apele s-au despărțit în două”. Și tocmai în Eilat n-am avut la dispoziție o sală unde să ne putem strânge, dar afară sub cerul liber în stânga și în dreapta erau două ziduri. Așa a fost călăuzit de Dumnezeu că erau două ziduri fără ferestre, unul în stânga și celălalt în dreapta noastră. În Ex. 14 este scris: „*apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor*”. Eu le-am spus oamenilor, uitați-vă în stânga și în dreapta voastră, uitați-vă la zidul acela și la celălalt, așa au stat apele mării când Domnul Dumnezeu a călăuzit pe poporul Său Israel prin Marea Roșie și ei toți au trecut cu picioarele prin Marea Roșie ca pe uscat. Apoi Domnul Dumnezeu i-a spus încă o dată lui Moise: „Întinde-ți mâna spre mare, și apele au să se întoarcă peste egipteni. Moise și-a întins mâna spre mare. Marea și-a luat iarăși repeziciunea cursului și apele au îngropat toată oștirea egipteană și niciunul n-a supraviețuit”. Apele care stăteau ca două ziduri și-au reluat repeziciunea cursului, au îngropat toată oștirea egipteană sub ape și trupurile moarte ale egiptenilor au fost

spălate de ape și duse spre țărmul mării. Dacă citești aceste lucruri și le aduci la prezent vezi câtă grijă a avut Dumnezeu de poporul Său. Și acolo unde nu mai era nicio cale, acolo unde niciunul nu mai știa încotro, Dumnezeu pregătise deja o cale.

Scumpi frați și surori, pentru noi aceasta este o mare lecție. Să ne încredem în Domnul în orice situație și să știm că El o va face bine.

Apoi ne-am dus la Ierusalim. În Ierusalim, la orice pas, fie că a fost pe Muntele Măslinilor, fie că a fost în Grădina Ghetsimani, fie la Golgota sau la mormântul gol, în toate locurile în care am fost am citit versetele corespunzătoare și le-am luat la inimă pentru că versetele descriau evenimentul care s-a întâmplat în acel loc în care ne aflam. În odaia de sus, unde a avut loc ultima Cină și a avut loc revărsarea Duhului Sfânt, acolo noi am cântat: „Vino din înălțimi Duh al Domnului”, și de fiecare dată ne-am rugat și pentru Israel, pentru ca Domnul să-Și împlinească planul Său de mântuire și cu Israelul. Pe parcursul întregii călătorii Dumnezeu a dăruit foarte mult har. Cu toate că mi-a căzut greu, totuși am luat parte la fiecare călătorie zilnică și la final am urcat 130 de trepte pe muntele Sionului ca să fiu împreună cu grupul și să slujesc tuturor cu tot ceea ce era în interiorul meu. Eu am făcut-o cu toată convingerea. Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu credincios. El S-a îngrijit de noi și Se va îngriji de toți.

Toți aceia care astăzi sunt împovărați și copleșiți de griji, scumpi frați și surori, permiteți ca astăzi să ne încredem din nou în Domnul. În strofa a doua a primei cântări am cântat despre grijile vieții, de chinul grijilor; grijile aduc chin. Cine o poate confirma mai bine ca mine? Cât de des sunt copleșit de griji! Dar ce pot eu schimba? Eu nu pot schimba absolut nimic. Dezvoltările greșite din afara mesajului cauzate de toți aceia care se referă la fratele Branham îmi produc o durere insuportabilă. Totuși noi știm că Domnul nostru are o Biserică fără pată și fără zbârcitură, fără amăgire, fără rătăcire. Mireasa va fi o Mireasă a Cuvântului așa cum Mirele a fost Cuvântul curat, viu, descoperit în trup aici pe pământ. Cuvântul curat va fi descoperit în Mireasă. Întreaga creație așteaptă deja descoperirea fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.

Noi am auzit că Domnul Își pregătește Biserica și o va înfățișa înaintea Lui; am citit aceasta în 1 Corinteni. Citim acum din Ef. 5:27 unde bărbatul lui Dumnezeu a scris atât de minunat ceea ce noi toți credem din toată inima și dorim să ne-o luăm la inimă. Ef. 5:27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”.

Să fim sinceri. Scumpi frați și surori, cine ar avea curajul să spună de la sine putere: „eu voi reuși să fiu fără pată și fără zbârcitură și să mă înfățișez înaintea Lui”? Frate, nu tu și nici eu, ci este harul lui Dumnezeu în tine și în mine. Fiecare din noi să adăugăm credinței noastre ascultarea și apoi iese la iveală ascultarea de credință. Lucrarea pe care Domnul Dumnezeu a început-o El Însuși o va desăvârși pentru ziua revenirii Lui.

Avem minunatele versete ale Scripturii din Rom. 1 pe care doresc să le citesc; noi le-am citit nu demult în acest loc. Să amintim și să accentuăm că tot ceea ce este scris în Noul Testament a fost făgăduit mai dinainte și este scris în Vechiul Testament. Dumnezeu a anunțat mai dinainte prin prorocii Săi întregul Său plan de mântuire și l-a făcut cunoscut în Cuvântul profetic. Citim din Rom. 1 de la 1: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”. Aici nu este vorba despre Evanghelia lui Isus Hristos, ci este Evanghelia lui Dumnezeu în legătură cu prorocii din Vechiul Testament. Evanghelia lui Dumnezeu și mesajul de mântuire al lui Dumnezeu este mesajul de mântuire al Domnului nostru Isus Hristos. Dar se face puntea de legătură între Vechiul și Noul Testament: „*...ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”.

Cinste, laudă, mulțumire și închinare Îi aducem Domnului Dumnezeului nostru. El a alcătuit planul de mântuire înaintea întemeierii lumii, apoi în Vechiul Testament a permis ca să fie anunțat și scris mai dinainte tot ceea ce urma să se întâmple prin Evanghelia lui Dumnezeu. Întotdeauna este vorba despre acest mesaj, dar mesajul trebuie să fie un mesaj al mântuirii. Nu doar un mesaj oarecare, nu. Ci aceasta este ziua mântuirii, acesta este timpul potrivit. Dumnezeu ne-a

ajutat în ziua mântuirii și prin har ne-a descoperit mesajul mântuirii. Ultimul mesaj trebuie să fie la fel ca primul mesaj.

Citim mai departe din Rom. 1: *„Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru, prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile”* (vers. 3-5).

Scumpi frați și surori, despre aceasta este vorba: eu propovăduiesc doar mesajul mântuirii; și Duhul lui Dumnezeu trebuie și poate să lucreze în noi astfel încât să nu mai existe nicio împotrivire în inima noastră, ci să acceptăm și să primim întreaga învățătură. Așa cum este scris deja în Isaia 2:3: *„din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului”*. Unde a avut loc turnarea Duhului Sfânt? Unde a fost fondată Biserica? Nu în Roma. Ci în Ierusalim a avut loc revărsarea Duhului Sfânt și acolo a fost ținută prima predică. Cum am spus-o în repetate rânduri: prima și ultima predică trebuie să fie la fel; ultimul botez trebuie să fie sută la sută în conformitate cu primul botez. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca nouă să ne fie descoperit Cuvântul în original. Nicio împotrivire, ci o primire călduroasă a ceea ce Dumnezeu are să ne spună în sfântul Său Cuvânt. Noi am acceptat și am primit toate corecturile.

Câteva cuvinte despre penultima trezire, trezirea penticostală. În ultimele săptămâni am citit cea mai bună revistă internațională „Idea Spektrum”. Acolo este scris câți au vorbit despre Rusalii, despre Duhul Sfânt și despre darurile Duhului, dar tot pe lângă, tot pe lângă Cuvânt. La ce ajută dacă strigi cu voce tare: „mai înainte erau 550, acum pe întregul pământ sunt 570 de milioane de penticostali și carismatici”? Apoi se spune în ce localități sunt cele mai mari biserici. Odată am predicat în biserica din Coreea de Sud. Bărbatul responsabil de acolo avea predicile fratelui Branham și chiar a imitat darul deosebirii. El a arătat spre oamenii din acea adunare și a imitat, spunând: „Acolo stă cineva. El vine din acel și din acel loc”. Dar apoi, când am vorbit cu acel bărbat și i-am spus că fratele Branham a primit

o trimitere divină, atunci el a respins. Pretutindeni pe fața pământului marile biserici sunt laudate și amintite cu numele, dar cui îi este descoperit brațul Domnului? Ei toți iau aceste minuni pe care le-au trăit ca pe o confirmare pentru viața lor, pentru ei înșiși.

Acesta este punctul la care trebuie să fim foarte atenți, cu privire la botezul cu Duhul Sfânt original, nu imitația. Fratele Branham a spus acest lucru foarte, foarte frumos: voi nu primiți Duhul Sfânt prin faptul că încercați să vorbiți în limbi. Mai întâi primiți Duhul Sfânt și după aceea vorbiți în limbi. Aceasta este marea deosebire. Pe vremea mea, atunci când cobora Duhul Sfânt, mai întâi venea botezul cu Duhul Sfânt și apoi erau descoperite darurile Duhului. Uitați-vă acum la cei din întreaga mișcare carismatică și peste toți veți auzi cum unul spune altuia: „Zi, zi, zi, repetă după mine, repetă”. Toți bolborosesc unele silabe sub influența muzicii și apoi ei spun: „Da, ai primit Duhul Sfânt”. Nu și încă o dată nu! Aceste lucruri sunt o imitație. Pentru că Duhul Sfânt te călăuzește în tot adevărul și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.

Fără să judecăm, dar așa este: chiar și cei mai renumiți bărbați au rămas în aceste tradiții nebiblice și aleargă împreună pe calea largă împreună cu toate bisericile și bisericile libere, indiferent care biserici. Voi toți o știți. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru harul care ne-a fost dăruit. Noi nu dorim nicio imitație, ci cu toții dorim să fim botezați și umpluți cu Duhul Sfânt și cu foc. Este așa sau nu? Dorim să fim botezați cu Duhul Sfânt și cu foc. Cine citește Faptele apostolilor o va vedea. Ieri am citit patru capitole din Fapte. Este minunat cum a călăuzit Domnul de la început: fie că a fost Filip în Samaria, apoi Petru și după aceea Ștefan, pe urmă Pavel, este cu adevărat minunat cum Dumnezeu i-a putut folosi pe robii Săi și de fiecare dată a avut loc același rezultat.

Mergem acum la 1 Petru 1 și vă rog să vă gândiți la ceea ce am citit și accentuat pe scurt despre mesajul mântuirii lui Dumnezeu pe care l-a vestit mai dinainte prin prorocii Săi în sfintele Scripturi. În 1 Petru bărbatul lui Dumnezeu a scris despre proroci, că ei au propovăduit și au cercetat aceste lucruri mai dinainte ca să vadă despre

ce vreme era vorba. 1 Petru 1:10: „*Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare*”. Ei au prorocit, au cercetat, au dorit să știe când se va întâmpla ceea ce a vorbit Duhul lui Dumnezeu prin ei.

Am putea citi mai departe, vers. 12: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia...*”. Atunci au prorocit, atunci ei au spus că se va întâmpla, ei au cercetat stăruitor ca să vadă când avea să se împlinească timpul pentru cele prorocite de ei. „*...vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească*”.

Scumpi frați și surori, să spunem și aceasta: toți propovăduiesc o oarecare evanghelie. Cine n-o face? Peste tot este propovăduită o anumită evanghelie și în legătură cu lucrarea isprăvită de pe crucea Golgotei. Dar cine propovăduiește Evanghelia sub aceeași putere a Duhului Sfânt sub care stăteau prorocii? Să vezi împlinirea în Noul Testament și pe baza Cuvântului profetic al Vechiului Testament să poți spune poporului lui Dumnezeu ceea ce face Dumnezeu acum pe întreg pământul. Duhul Sfânt nu te călăuzește pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu te călăuzește în Scriptură, în Cuvânt. De aceea în Noul Testament bărbații lui Dumnezeu trebuiau să stea sub aceeași inspirație a Duhului Sfânt când ei propovăduiau aceste lucruri care erau propovăduite în Vechiul Testament sub inspirația Duhului Sfânt. Aceasta este Evanghelia lui Isus Hristos. După aceea Evanghelia lui Isus Hristos ne devine o putere divină. Apoi Cuvântul nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește în viețile noastre scopul pentru care a fost trimis.

Vă rog frumos să citiți încă o dată împreună cu mine. „*Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, ca să vadă când avea să se împlinească timpul pentru lucrurile pe care vi le-au vestit*” și care s-au împlinit atunci la prima venire a lui Hristos, la începutul Bisericii nou testamentare. Scumpi frați și surori, s-o spunem: făgăduințele principale se refereau la prima venire a lui

Hristos și la ceea ce s-a întâmplat în acea generație: de la nașterea până la ridicarea în slavă a Răscumpărătorului nostru. Dumnezeu anunțase prin prorocii Săi, mai ales prin Ioel ceea ce avea să se întâmple începând cu fondarea Bisericii nou testamentare: „*AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, în ultimele zile vor turna Duhul Meu peste orice făptură*”, și apoi Petru a putut confirma împlinirea: „*aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel...*” (Fapte 2:16-17).

S-o accentuăm înaintea Feței lui Dumnezeu. Nu pentru întreaga perioadă de timp, ci pentru prima generație, pentru prima perioadă de timp a primei generații când peste 109 prorocii s-au împlinit. Apoi ultima perioadă de timp în care trăim acum, în generația noastră. Spuneți-mi ceva ce s-a întâmplat între timp. Dumnezeu, prin prorocii Săi a propovăduit despre cele șapte Biserici, despre ceea ce avea să se întâmple în decursul celor șapte epoci ale Bisericii, dar punctul principal era ceea ce s-a întâmplat în prima generație, când tot ceea ce trebuia să se întâmple s-a și împlinit. Același lucru se întâmplă în timpul nostru, în generația noastră. Noi am avut bărbați dedicați ai lui Dumnezeu în timpul Reformei și înainte de Reformă. Dar când a fost trimis un proroc? Când a fost pus Cuvântul profetic pe sfeșnic? Martin Luther a fost un bărbat al lui Dumnezeu, John Wesley a fost un bărbat al lui Dumnezeu, Calvin, Zwingli, ei și alții au fost bărbați ai lui Dumnezeu în timpul care au trăit ei. Dar când a mai fost o astfel de perioadă de timp profetică ca cea în care trăim noi acum? De ce a trebuit ca în timpul nostru Dumnezeu să trimită nu un Reformator, ci un proroc? Pentru că această perioadă de timp este o perioadă de timp profetică. Astfel noi putem spune înaintea Feței lui Dumnezeu că în ziua mântuirii am primit har. Cu adevărat versetele biblice care se referă la timpul nostru și care au fost făgăduite în Vechiul Testament se împlinesc armonios în Noul Testament; iar nouă ne-au fost descoperite prin Duhul Sfânt și astfel știm că așa a făgăduit Dumnezeu și așa se întâmplă. Am înțeles noi aceasta?

Scumpi frați și surori, prima perioadă de timp și ultima perioadă de timp sunt cele mai importante din întregul plan de mântuire. Toate celelalte perioade au fost și ele importante, dar cele

mai importante perioade de timp au fost cea de la început și cea de acum, de la sfârșit, când are loc desăvârșirea.

Mă gândesc acum la disputa reformatorilor asupra Cinei. Zwingli a primit cea mai bună descoperire dintre toți. În catehismul din Heidelberg poți citi ceea ce a spus Zwingli atunci despre Cină, mult mai bine și mai clar decât a spus Luther și toți ceilalți. Au fost bărbați pe care Dumnezeu i-a putut folosi în timpul lor, dar încă nu sosise perioada profetică, ultima perioadă de timp în care trăim noi acum. Toate celelalte perioade de timp au fost importante pentru ca să putem ajunge în această perioadă de timp. Noi ne uităm în urmă și-I spunem lui Dumnezeu un mulțumesc din toată inima că noi trăim acum în timpul restituirii tuturor lucrurilor, acum când totul este adus înapoi la original. Nu până la anul 300, ci așa cum a fost la început așa este acum la sfârșit. De fiecare dată suntem copleșiți de faptul că am primit har înaintea lui Dumnezeu. Că nu ne adunăm să facem muzică și petrecere, nu lăsăm ca instrumentele să bubuie creând o atmosferă în acest loc; nu facem aceasta. Aici se cântă cu instrumentele în duh de rugăciune înaintea lui Dumnezeu și-I suntem mulțumitori din toată inima. Dacă ne gândim la cântări vedem cum poezii de cântare au exprimat ceea ce au trăit ei cu Dumnezeu și le-a devenit mare.

Vă rog frumos luați cu voi din adunarea de azi că prima perioadă de timp și ultima perioadă de timp din istoria mântuirii sunt în legătură directă cu profeția biblică. Tot ceea ce a aparținut și a fost făgăduit pentru prima perioadă de timp s-a împlinit atunci; și ceea ce a fost făgăduit pentru ultima perioadă de timp se întâmplă acum și că noi am primit har înaintea lui Dumnezeu în mijlocul acestei încurături. Da, în mijlocul oamenilor este o încurcătură, o rătăcire babiloniană. De exemplu, unul a scris: „În Biblie scrie că nu toate bisericile au folosit darurile Duhului. O biserică a avut darurile Duhului, cealaltă nu le-a avut”. Apoi la sfârșit încheie cu cuvintele: „Voi care nu aveți darurile Duhului puteți fi tot atât de fericiți ca și voi care aveți darurile Duhului”. Acest om n-a înțeles că toate bisericile au avut însușiri specifice și ele au fost hotărâte ca model pentru întreaga perioadă de timp. Când Pavel a scris bisericii din Corint, era vorba despre darurile Duhului. Despre ce era vorba când le-a scris romanilor sau efesenilor?

Însemna că ei nu aveau darurile Duhului? Dumnezeu S-a îngrijit ca să lumineze calea Bisericii în multitudinea însușirilor ei prin fiecare perioadă de timp care avea să treacă și a și fost luminată. Este bine pentru noi dacă primim totul așa cum este scris.

De exemplu, în scrisoarea către efeseni este scris despre alegerea înaintea întemeierii lumii. Despre acest lucru nu este scris nimic corintenilor, ci doar efesenilor. Dacă mergem în scrisoarea către romani, în Rom. 11 este scris că aleșii au ajuns la țintă, dar ceilalți au fost împietriți – aici este accentuată alegerea. În toate scrisorile apostolilor era luminată câte o temă biblică, nu doar dintr-un unghi, ci în toată multitudinea aspectelor. Astfel noi Îi putem mulțumi din toată inima că avem scrisoarea către romani, avem scrisorile către corinteni, către galateni. Cine a putut lega mai bine Legea cu Harul așa cum făcut-o Pavel scriind-o atât de frumos galatenilor? Toate scrisorile au avut sensul, tema și locul lor în Împărăția lui Dumnezeu. De fiecare dată le putem citi, ne putem regăsi în ele și putem spune: Dumnezeule, este o așa mare bogăție pe care ai descoperit-o în Cuvântul Tău, folosind pe robii Tăi prorocii ca să anunțe totul și apoi i-ai folosit pe apostolii Tăi ca să arate planul Tău de mântuire în împlinirea lui.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit acest har să trăim acum. Cu convingere deplină, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, putem spune că noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul profetic care strălucește ca o lumină într-un loc întunecos. Dar când strălucește ea? Atunci când Cuvântul profetic ne este descoperit și Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul; prin Duhul lui Dumnezeu profeția biblică pentru timpul de sfârșit ne-a fost descoperită, căci Duhul este Acela care cercetează totul, chiar și adâncimile divine.

Adâncul sufletului meu este satisfăcut că Dumnezeu ni S-a descoperit în felul acesta, că noi nu trebuie să răstălmăcim taina lui Dumnezeu, ci cu adevărat să fim călăuziți în plinătatea lui Dumnezeu. Apoi este scris: „În El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii”. Apoi este scris că noi avem această plinătate în El. Scumpi frați și surori, Dumnezeu n-a putut face mai mult decât să ne

ajute în ziua mântuirii, să ne dăruiască har, pentru ca prin har noi să recunoaștem ziua și ceasul.

În Israel am citit cele două versete din Luca 19, cu privire la ceea ce a strigat Domnul nostru cu o mare durere. Și de fiecare dată o putem face ca să accentuăm cât de important este ca noi să recunoaștem timpul și ceasul. În Luca 19 Domnul nostru a dat muștrarea și apoi a pronunțat judecata asupra Ierusalimului. Astăzi El exprimă același lucru asupra tuturor celor ce nu pot crede așa cum zice Scriptura, care trec pe lângă ceea ce este scris și își bat joc de aceasta. Aceasta am spus-o deseori aici: ce le ajută celor mai renumiți carismatici care predică și vorbesc despre semne și minuni; ei folosesc Numele lui Isus pentru rugăciunile lor, dar dacă apoi le spui: „fraților, cum este cu botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos?” atunci le plesnesc toate legăturile, devin răutăcioși și strigă: „Aceasta este o învățătură rătăcitoare”. Pe de o parte ei folosesc Numele lui Isus Hristos ca să se roage pentru bolnavi, dar pe de altă parte se împotrivesc cu vehemență și nu vor să aibă nimic de-a face cu botezul biblic. Ei rămân în formula trinitară care nu s-a folosit vreodată în Biblie. Nicio faptă, nicio lucrare din Biblie nu s-a făcut în această formulă trinitară. Cum este posibil atunci să se facă așa ceva? Doar Duhul lui Dumnezeu te călăuzește în tot adevărul. De aceea noi putem fi mulțumitori că Dumnezeu ne-a ajutat în ziua mântuirii.

Iată cele două versete din Luca 19: *„Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea și a zis: «Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi»”* (vers. 41-42). Ei aveau servicii divine, citeau Tora, serbau sabbat după sabbat, aduceau jertfe după jertfe și totuși: „Dacă ai fi cunoscut în această zi a ta, ziua mântuirii, dacă ai fi recunoscut lucrurile care erau spre pacea ta, dacă ai fi recunoscut ceea ce a făgăduit Dumnezeu și a anunțat prin sfinții Săi proroci”. *„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi”*.

Dragi frați și surori, în acel timp când Domnul a umblat pe pământ și s-a împlinit nădejdea Israelului, Răscumpărătorul a fost

născut în Betleem, așa cum a fost spus mai dinainte și scris de prorocul Mica. Toți aceia care au fost în Israel știu ceea ce înseamnă „Betleem sau Bethlehem”; în ebraică *Bet(beyt)* – casă, *-leem(lehem)* – pâine, adică „Casa pâinii”. El a fost Pâinea vie care a coborât din cer – așa a fost făgăduit prin prorocul Mica în cap. 5.

Eu îmi pun întrebarea: de ce acești bărbați n-au citit Cuvântul profetic pentru timpul lor? De ce au abătut poporul, conducându-l pe lângă această făgăduință? Dar când s-a împlinit timpul, Dumnezeu a dăruit har, astfel ca toți aceia care au fost hotărâți pentru viața veșnică să devină credincioși. Apoi când citești anunțarea judecății te doare, îți frânge inima: *„te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată”* (vers. 44).

Scumpi frați și surori, puternica intrare a Domnului Isus în Ierusalim (Zah. 9:9), a fost împlinirea Scripturii: *„Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe”*. Mare bucurie, mare veselie în mijlocul aceluia care credeau și au recunoscut ceea ce făcea Dumnezeu. Dar mare invidie și respingere în mijlocul aceluia care n-au recunoscut, astfel că *„unii fariseii din norod au zis lui Isus: «Învățătorule, ceartă-ți ucenicii!» Și El a răspuns: «Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga»”*.

Așa este și astăzi cu noi. Dacă vrem să-I mulțumim lui Dumnezeu, dacă cântăm „Numai să crezi, numai să crezi” sau „Tu ești vrednic, Tu ești vrednic”, atunci noi știm de ce o facem. Pentru că am primit har înaintea lui Dumnezeu și cu toții știm că vor veni ambele lucruri: mai întâi răpirea, după aceea vor avea loc judecățile asupra locuitorilor pământului și oamenii vor striga: *„Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului”*.

Scumpi frați și surori, o repetăm și o accentuăm încă o dată: noi am primit har înaintea lui Dumnezeu și ne putem pleca sub brațul Său puternic; noi am recunoscut că în Sfintele Scripturi ale Vechiului Testament Dumnezeu a anunțat mai dinainte tot ceea ce avea să se întâmple privitor la planul Său de mântuire și totul este numit ca mesaj

de mântuire al Dumnezeului nostru, mesajul de mântuire al lui Isus Hristos, pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Iar noi, în timpul nostru, avem această mare prioritate să acceptăm și să primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu.

Acum la încheiere și această observație. Noi toți știm despre ce este vorba când amintim versetele biblice din Maleahi unde este scris că Dumnezeu a făgăduit că va trimite un proroc înainte să vină ziua aceea mare și înfricoșătoare a Domnului; noi știm că fiecare predicator pentecostal râde de noi și spune: „Aceasta se referă la Ioan Botezătorul și totul s-a împlinit. Nu mai trebuie să așteptați așa ceva”. Ceea ce ei, cu mare batjocură, o plasează în trecut, pentru noi înseamnă prezent, înseamnă totul. Vă spun și de ce. Pentru că, după ce slujba prorocului Ioan se încheiase, Domnul nostru a confirmat în Noul Testament încă o dată tocmai această făgăduință, în Mat. 17:11: *„Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”*. Aleluia! Laudă și cinste Domnului nostru. Domnul a încadrat slujba încheiată a lui Ioan Botezătorul acolo unde trebuia și a încadrat și slujba care avea să vină. Astăzi noi avem dreptul să facem același lucru; prin Duhul Sfânt ne-a fost descoperit și suntem călăuziți în tot adevărul. Noi vedem din Scriptură unde s-a împlinit slujba lui Ioan Botezătorul și vedem unde s-a împlinit slujba fratelui Branham, în timpul nostru.

Eu sper și doresc să cred că acest Cuvânt scump, Cuvântul profetic vă devine tuturor atât de mare cum îmi devine mie în fiecare zi. Nu vă puteți da seama cât de copleșit și cât de mișcat sunt de fiecare dată când deschid Biblia și citesc. Cu adevărat este un Cuvânt viu. Dumnezeu ne vorbește și noi ne regăsim în acest Cuvânt.

S-o mai spunem o dată la încheiere. Prima perioadă de timp și ultima perioadă de timp au o însemnătate ieșită din comun, iar noi în timpul nostru vedem împlinirea profeției biblice și ceea ce a spus Domnul în Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Acum vă spun aceasta cu o inimă mulțumitoare: în decursul ultimilor 60 de ani fratele Frank a înaintat în vârstă, dar prin harul lui

Dumnezeu picioarele mele au călcat în 156 de țări în care am propovăduit scumpul și sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Când a mai existat vreun timp când un singur bărbat al lui Dumnezeu să fi călătorit în așa multe țări? Dar acum Dumnezeu S-a îngrijit ca în timpul nostru să se împlinească ceea ce a hotărât El pentru această ultimă perioadă de timp. Nu eu m-am chemat pe mine însumi, nu eu m-am pus în slujbă. Ci Domnul Dumnezeu a știut timpul și ceasul când și unde se va întâmpla, și s-a întâmplat. Dumnezeu L-a luat Acasă pe prorocul Său, dar mesajul care i-a fost dat lui este purtat și predicat tuturor neamurilor. Și acest lucru l-am recitat și verificat privitor la ceea ce a spus fratele Branham; în manuscris este scris cu litere groase de tipar: „**NU EU, CI MESAJUL VA PREMERGE CEA DE-A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS – ACEASTA A SPUS-O ÎNGERUL DOMNULUI**”. Așa s-a întâmplat prin harul lui Dumnezeu. Noi nu putem face nimic că avem parte de aceasta, că Dumnezeu a hotărât-o și călăuzit-o în felul aceasta. Totuși aceasta dovedește harul Dumnezeului nostru, că noi n-am trecut indiferenți pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în această perioadă de timp, ci am recunoscut ziua și ceasul, mesajul și mesagerul și avem un acord interior cu tot ceea ce face Dumnezeu. Și toți să putem trăi împreună ultima parte a istoriei mântuirii. Dumnezeului nostru Îi dăm toată cinstea, toată lauda. Îi mulțumim pentru Golgota, Îi mulțumim pentru răscumpărare, pentru mântuirea deplină. Mulțumesc pentru har, mulțumesc pentru tot!

O spunem încă o dată. Domnul nostru a purtat cununa cu spini, El a luat asupra Lui toate păcatele noastre, toată ocară, toată vina, S-a făcut blestem pentru noi pentru ca binecuvântarea lui Dumnezeu să poată veni asupra noastră. Lui, Răscumpărătorului nostru Îi aducem toată cinstea în vecii vecilor. În ziua încoronării noi vom primi cununa neprihănirii așa cum a scris Pavel în 2 Tim. 4:8: „*nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea (arătarea) Lui*”. Cununa neprihănirii nu va fi dată doar propovăduitorului, ci ea va fi dată și tuturor acelor care au crezut propovăduirea. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul atotputernic în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Hai deți să ne ridicăm, împreună să-I mulțumim, să ne rugăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Să ne plecăm capetele, să ne

deschidem inimile. Astăzi avem cereri de rugăciune deosebite pe care dorim să le aducem înaintea Domnului. Suntem mulțumitori că astăzi îl vedem aici pe fratele Zinc. El este înaintat în vârstă, la fel și eu și mulți din mijlocul nostru. Avem o cerere de rugăciune deosebită pentru fratele Vitus. Noi toți îl cunoaștem. El venea întotdeauna la adunare împreună cu fratele Zinc; ei veneau din Tirolul de Sud. El roagă bătrânii să vină ca să-l ungem cu untdelemn. Mai avem mulți alții în spitale cu greutăți și diferite dureri. Noi vom aduce totul înaintea Domnului. Este scris și încă este valabil: „În rănilor Lui am fost vindecați. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El pentru ca noi să avem pace cu Dumnezeu în sufletul nostru și vindecare pentru tot ceea ce a lovit trupul nostru”. Noi toți așteptăm transformarea trupului nostru și știm că Domnul va veni și trupurile noastre muritoare vor fi schimbate. Dar până atunci noi înaintăm pe această cale până când vom vedea ceea ce am crezut. Să devii bătrân nu este o boală, ci pur și simplu este o slăbiciune, ești mai slab. Dar Îi mulțumim Domnului că vom întineri și vom fi tineri în vecii vecilor. Nu va mai fi nicio urmă de păcat, de necaz și moarte, de boli. Noi toți vom fi schimbați, vom fi luați în slavă și vom fi cu aceia care au adormit în Hristos, care vor învia mai întâi, și împreună vom fi cu Hristos pentru totdeauna.

Dar astăzi vrem să credem, să aducem toate greutățile înaintea Domnului, din toată inima, prin credință să I le aducem Lui pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întindă brațul Lui și să intervină, să atingă, pentru ca toți să-și trăiască eliberarea. Cine are nevoie de vindecare să trăiască vindecarea. Fiul lui Dumnezeu a murit pe cruce pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, ca să ne dăruiască mântuirea deplină prin moartea Lui, răscumpărarea deplină prin Sângele Lui sfânt. Noi suntem răscumparați, suntem eliberați, suntem vindecați și binecuvântați de Dumnezeu. Dacă avem greutăți sau cereri de rugăciune pe care le-am putea aduce Domnului atunci vă rog ridicăți mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Dumnezeu să te binecuvânteze frate scump. Dumnezeu să te binecuvânteze. Fiți binecuvântați.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, venim cu mulțumire înaintea Feței Tale. În ziua mântuirii Tu ne-ai ajutat, ne-ai luminat

prima perioadă de timp în mod minunat, ne-ai lăsat cele patru Evanghelii, Faptele apostolilor cu fondarea Bisericii nou testamentare, scrisorile cu toate temele către diferite biserici. Doamne Dumnezeule atotputernic, mai mult n-ai putut face și nici nu trebuia să faci mai mult. Tot ceea ce a fost necesar s-a întâmplat. Noi Îți mulțumim în mod deosebit pentru Golgota, pentru împăcare, răscumpărare, pentru har și mântuire. Îți mulțumim pentru Cuvântul profetic și pentru tot ceea ce Tu ai spus că se va întâmpla, de la început, prin sfinții Tăi proroci. Iar în Noul Testament noi avem mărturia că s-a și întâmplat.

Iubite Domn, împreună Îți mulțumim că noi avem dreptul să trăim acum și din toată inima noastră să-Ți putem aduce toată cinstea și slava. În ziua mântuirii Tu ne-ai ajutat, Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Tu ne-ai descoperit Cuvântul profetic prin același Duh Sfânt care s-a odihnit asupra prorocilor și apostolilor, ne-ai dăruit aceeași inspirație, aceeași descoperire, descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru – Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul, propovăduit printre neamuri și înălțat în slavă. Iubite Domn, Îți mulțumim că avem dreptul să trăim acum, că ni Te-ai descoperit, că ne-ai adus pe tărâmul sfânt al descoperirii pe noi, care suntem atât de săraci, neajutorați și nenorociți ca toți ceilalți, noi n-am adus nimic cu noi; dar Tu ești Olarul, iar noi lutul. Fă din noi vase, doar niște vase, Sfânt Stăpân, dar umpluți cu puterea Ta.

Doamne, permite-ne ca împreună să trăim desăvârșirea. Noi așteptăm revenirea Ta și strigăm împreună: Maranata! Vino Doamne Isuse! Binecuvântează-i pe toți aceia care au venit cu rugăciuni înaintea Ta, fie pentru ei înșiși sau pentru alții. Doamne dăruiește har, mângâie, întărește-ne pe toți și dăruiește-ne credința care a biruit lumea. Binecuvântează-i pe toți de pe întregul pământ care ne-au ascultat astăzi. Tu îi cunoști pe ai Tăi și ai Tăi Te cunosc pe Tine.

Iubite Domn, fie ca să fie descoperit că Tu ne-ai vorbit, noi Te-am înțeles și împreună Îți dăm cinstea din toată inima. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți aducem laudă și cinste, mărire și închinare, acum și în vecii vecilor în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.